

Oecumenische viering

op de vijfde zondag van de
veertigdagentijd
22 maart 2026

ter plaatse en op afstand

Deze viering werd voorbereid door Bert Jan van Haarlem (voorganger), Kathinka van der Toorn en Nelleke de Vries. Muziek: Koor van De Kapel o.l.v. Piet Zeegers (dirigent) en Marie-Astrid Vermaas (piano).

Website: www.kapel-eindhoven.nl Email: seccr@kapel-eindhoven.nl

Telefoon: 040-2519866

Werkgroep pastoraat: pastoraat@kapel-eindhoven.nl

Telefoon: 040-2528088

Facebook: www.facebook.com/kapel.eindhoven

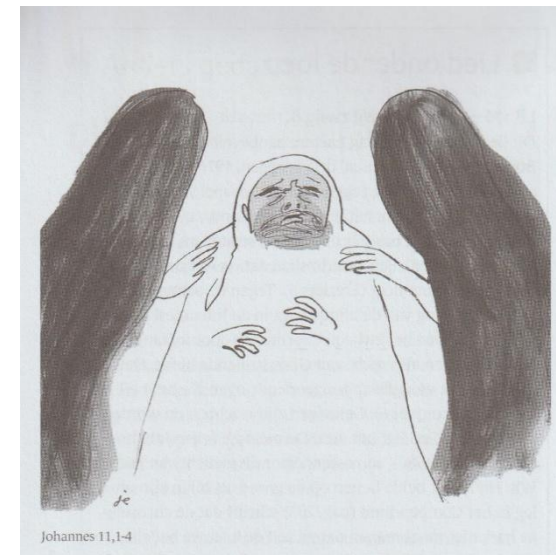
De Kapel is afhankelijk van de bijdragen van leden en sympathisanten.

NL39 TRIO 0197 9811 86 t.n.v. Stichting De Kapel.

We stellen je financiële ondersteuning daarom zeer op prijs.

Allen die reeds gedoneerd hebben, onze hartelijke dank!

Je kunt elke maand een nieuwsbrief en/of elke week een digitale ontmoeting ontvangen. Geef je hiervoor op via nieuwsbrief@kapel-eindhoven.nl.

Opstanding

Openingslied 247: Onze hulp in de Naam

Welkom

Inleiding op de viering

Gebed

Lied 227: Wees hier aanwezig

Schriftlezing: Ezechiël 37: 1-14

Houd mij in leven, wees Gij mijn redding,
steeds weer zoeken mijn ogen naar U.

Allen:

Houd mij in le - ven, wees Gij mijn red - ding,
steeds weer zoe - ken mijn o - gen naar U.

Schriftlezing: Johannes 11: 1-16 (zie inlegvel)

Houd mij in leven...

Schriftlezing: Johannes 11: 17-31 (zie inlegvel)

Houd mij in leven...

Schriftlezing: Johannes 11: 32-44 (zie inlegvel)

Koorlied 810: Dan zal ik leven

Overweging

Lied 147:

De Geest des Heren heeft een nieuw begin gemaakt

Geloofsbelijdenis 13

Intermezzo:

- Mededelingen
- Collecte voor de Huiskamer voor Vluchtelingen (waar studenten en jonge vluchtelingen samen leven) en Vluchtelingen in de Knel

Voorbeden

Tafelgebed lied 210: Midden in de dood

Onze Vader: 80

Vredewens

Breken en delen

Slottekst

Slotlied 235: Zolang er mensen zijn op aarde

Zegen

Zodra Maria op de plek kwam waar Jezus was en Hem zag, viel ze aan zijn voeten neer. Ze zei: 'Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn!' Jezus zag hoe zij en de Joden die bij haar waren weeklaagden, en Hij ergerde zich. Diep bewogen vroeg Hij: 'Waar hebben jullie hem neergelegd?' Ze zeiden: 'Kom maar kijken, Heer.' Jezus begon te huilen, en de Joden zeiden: 'Wat heeft Hij veel van hem gehouden!' Maar er werd ook gezegd: 'Hij heeft de ogen van een blinde geopend, Hij had nu toch ook de dood van Lazarus kunnen voorkomen?' Weer ergerde Jezus zich. Hij liep naar het graf, een spelonk met een steen voor de opening. Hij zei: 'Haal de steen weg.' Marta, de zus van de dode, zei: 'Maar Heer, de stank! Hij ligt er al vier dagen!' Jezus zei tegen haar: 'Ik heb je toch gezegd dat je Gods grootheid zult zien als je gelooft?' Toen haalden ze de steen weg. Daarop keek Hij omhoog en zei: 'Vader, Ik dank U dat U Mij hebt verhoord. U verhoort Mij altijd, dat weet Ik, maar Ik zeg dit ter wille van al deze mensen hier, opdat ze zullen geloven dat U Mij gezonden hebt.' Daarna riep Hij luid: 'Lazarus, kom naar buiten!' De dode kwam tevoorschijn, zijn handen en voeten in linnen gewikkeld, en zijn gezicht bedekt door een doek. Jezus zei tegen de omstanders: 'Maak de doeken los, en laat hem gaan.'

Ezechiël 37: 1-14

Ik werd opnieuw door de hand van de HEER gegrepen. Zijn geest voerde mij mee en Hij zette mij neer in een dal vol beenderen. Ik moest er aan alle kanten omheen lopen, en zo zag ik dat er verspreid over het dal heel veel beenderen lagen, die helemaal waren uitgedroogd. De HEER vroeg mij: 'Mensenkind, kunnen deze beenderen weer tot leven komen?' Ik antwoordde: 'HEER, mijn God, dat weet U alleen.' Toen zei Hij: 'Profeteer, en zeg tegen deze beenderen: "Dorre beenderen, luister naar de woorden van de HEER! Dit zegt God, de HEER: Beenderen, Ik ga jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. Ik zal jullie pezen geven, vlees op jullie laten groeien en jullie met huid overtrekken. Ik zal jullie adem geven zodat jullie tot leven komen. Dan zullen jullie beseffen dat Ik de HEER ben.'" Ik profeteerde zoals mij was opgedragen. Zodra ik dat deed hoorde ik een geluid, er klonk een geruis van botten die naar elkaar toe bewogen en zich aaneenvoegden. Ik zag pezen zich aanhechten en vlees groeien, ik zag hoe er huid over de botten heen trok, maar ademen deden ze nog niet. Toen zei Hij tegen mij: 'Profeteer tegen de wind, profeteer, mensenkind, en zeg tegen de wind: "Dit zegt God, de HEER: Kom uit de vier windstreken, wind, en blaas in deze doden, zodat ze weer gaan leven.'" Ik profeteerde zoals Hij mij gezegd had, en de lichamen werden met adem gevuld. Ze kwamen tot leven en gingen op hun voeten staan: een onafzienbare menigte. En Hij zei tegen mij: 'Mensenkind, deze beenderen zijn het volk van Israël. Het zegt: "Onze botten zijn verdord, onze hoop is vervlogen, onze levensdraad is afgesneden."

Profeteer daarom en zeg tegen hen: "Dit zegt God, de HEER: Mijn volk, Ik zal jullie graven openen, Ik laat jullie uit je graven komen en Ik zal jullie naar het land van Israël brengen. Mijn volk, als Ik je graven open en jullie uit je graven laat komen, zullen jullie beseffen dat Ik de HEER ben. Ik zal jullie mijn adem geven zodat jullie weer tot leven komen, Ik zal jullie in je eigen land laten wonen, en jullie zullen beseffen dat Ik de HEER en. Wat Ik gezegd heb, zal Ik doen – zo spreekt de HEER."

Johannes 11: 1-44

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus uit Betanië, het dorp waar Maria en haar zus Marta woonden – dat was de Maria die Jezus met olie gezalft heeft en zijn voeten met haar haar heeft afgedroogd; de zieke Lazarus was haar broer. De zussen stuurden iemand naar Jezus met de boodschap: 'Heer, uw vriend is ziek.' Toen Jezus dit hoorde zei Hij: 'Deze ziekte loopt niet uit op de dood, maar op de eer van God, zodat de Zoon van God geëerd zal worden.' Jezus hield veel van Marta en haar zus, en van Lazarus. Maar toen Hij gehoord had dat Lazarus ziek was, bleef Hij toch nog twee dagen waar Hij was. Daarna zei Hij tegen zijn leerlingen: 'Laten we teruggaan naar Judea.' 'Maar rabbi,' protesteerden de leerlingen, 'de Joden wilden U stenigen, en nu wilt U daar toch weer naartoe?' Jezus zei: 'Telt een dag niet twaalf uren? Wie overdag loopt, struikelt niet, want hij ziet het licht van deze wereld, maar wie 's nachts loopt, struikelt doordat hij geen licht heeft.' Nadat Hij dat gezegd had zei Hij: 'Onze vriend Lazarus is ingeslapen, Ik ga hem wakker maken.' De leerlingen zeiden: 'Als hij slaapt, zal hij wel beter worden, Heer.'

Zij dachten dat Hij het over slapen had, terwijl Jezus bedoelde dat hij gestorven was.

Toen zei Hij hun ronduit: 'Lazarus is gestorven, en om jullie ben Ik blij dat Ik er niet bij was: nu kunnen jullie tot geloof komen. Laten we dan nu naar hem toe gaan.' Tomas (dat is Didymus, 'tweeling') zei tegen de anderen: 'Laten ook wij maar gaan, om met Hem te sterven.'

Toen Jezus daar aankwam, hoorde Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag. Betanië ligt dicht bij Jeruzalem, op een afstand van ongeveer vijftien stadie, en er waren dan ook veel Joden naar Marta en Maria gekomen om hen te troosten nu hun broer gestorven was. Toen Marta hoorde dat Jezus onderweg was ging ze Hem tegemoet, terwijl Maria thuisbleef. Marta zei tegen Jezus: 'Als U hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. Maar zelfs nu weet ik dat God U alles zal geven wat U vraagt.' Jezus zei: 'Je broer zal uit de dood opstaan.' 'Ja,' zei Marta, 'ik weet dat hij bij de opstanding op de laatste dag zal opstaan.' Maar Jezus zei: 'Ik ben de opstanding en het leven. Wie in Mij gelooft zal leven, ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft en in Mij gelooft zal nooit sterven. Geloof je dat?' 'Ja, Heer,' zei ze, 'ik geloof dat U de messias bent, de Zoon van God die naar de wereld zou komen.' Na deze woorden ging ze terug, ze nam haar zus Maria apart en zei: 'De meester is er, en Hij vraagt naar je.' Zodra Maria dit hoorde ging ze naar Jezus toe, die nog niet in het dorp was, maar op de plek waar Marta Hem tegemoet was gekomen. Toen de Joden die bij haar in huis waren om haar te troosten, Maria zo haastig zagen weggaan, liepen ze achter haar aan, want ze dachten dat ze naar het graf ging om daar te weeklagen.